„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 207. Sobota 7. Września 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 7. września. „Koresp. Zeidlera“ donosi: Królowa pruska wdowa ma się zjechać z J. C. M. Arcyksiężną Zofią.

Londyn, 7. września. Jeneralny konzul angielski w Alexandryi donosi drogą telegraficzną do ministeryum spraw zewnętrznych, że o wypuszczeniu jeńców abisyńskich nic nie wiadomo.

Konstantynopol, 6. września. „Levant Herald“ pisze: Wicekról egipski pozostanie w Konstantynopolu do dnia 20. września. Wielki Książę Michał, namiestnik Kaukazu, przybędzie do Konstantynopola dla odwiedzenia Sułtana. „Turquie“ zaprzecza mniemaniu dziennika „Levant Herald“, jakoby traktat zawarty w Unkiar Skelessi, w którym stypulowane jest przymierze rosyjsko-tureckie, miał być przywrócony, dodając, że rząd Sułtana przekłada nad alianse stosunki oparte na wzajemnej i trwałej życzliwości, tak jak istnieją obecnie między Portą, Rosyą i innemi mocarstwami.

Część nieurzędowa.

„N. Fr. Presse“ z d. 30. sierpnia zamieściła była telegram z Monachium, donoszący, że br. Beust złożył tamże oświadczenie, w którym upewnia rząd bawarski, że umowa monarchów na zjeździe salzburgskim nie odnosiła się wcale do Niemiec południowych i że tak Francya jak i Austrya postanowiły nie mięszać się wcale w sprawy obcych państw. „Wien. Abdp.“ z d. 5. b. m. prostuje to doniesienie w ten sposób: Możemy z pewnego źródła zapewnić, że przesłane przez br. Beusta oświadczenie do Monachium nie zawierało nic więcej jak tylko zapewnienie, że mięszanie się w sprawy południowych Niemiec nie było bynajmniej przedmiotem rozmowy w Salzburgu.

Komisya do obrad wstępnych nad projektem do ustawy karnej rozpoczęła swoje posiedzenia d. 3. b. m. Przedmiotem obrad były §§. 114, 115, 116 i 117 projektu, od których rozpoczyna się rozdział X. zatytułowany: karygodne czynności przeciw działaniu i powadze władz publicznych. Przy pierwszym z wymienionych paragrafów wniósł deputowany Dietrich odmienną stylizacyę, której jednakże nieprzyjęto równie jak i drugiego wniosku tegoż deputowanego względem zmiany §. 115. Ostatecznie postanowiono większością głosów, aby obydwa paragrafy ściągnąć w jeden, który tak opiewa:

Kto a) innych pobudza do nieuiszczania podatków, albo innych publicznych opłat i obowiązków, albo do niewypełnienia obowiązku służby wojskowej; b) albo łączy się z innymi w celu nieuiszczania podatków etc.; c) albo nakoniec innych nakłania do uczestnictwa w takiem połączeniu, staje się winnym przestępstwa i ma być karanym więzieniem od 1—4 miesięcy. Jeżeli zaś takie nakłanianie, albo połączenie stało się powodem do publicznego niepokoju, to ma być kara wymierzona od 4 miesięcy do 1 roku więzienia.

§§. 116 i 117 przyjęto podług projektu, poczyniwszy tylko niektóre stylistyczne zmiany.

Na posiedzeniu z d. 4. b. m. przyjęto jednogłośnie §§. 118, 119 i 120 podług projektu, z tą jednakże odmianą, że przy zbrodni buntu sprawcy i przewodnicy mają być karani więzieniem od 8—12 (zamiast od 12—20) lat, współwinni zaś od 4—8 (zamiast od 3—12) lat, tak że odpada orzeczenie §. 119, mocą którego mieliby ci, którzy szczególniejszą w takich razach rozwinęli czynność, na wyższe kary być skazani.

§§. 120 i 122 zostały wykreślone. Pierwszy ustęp §. 123 otrzymał odmienną stypulacyę, zaś drugi ustęp i §. 125 zostały jednogłośnie podług projektu przyjęte.

Przy §. 128 wniósł deputowany Mühlfeld, aby był wypuszczony. Wniosku jego nieprzyjęto i §. 128 podług wniosku deputowanego Limbeck został zmodyfikowany. Naostatek postanowiono jednogłośnie wykreślić §. 126, którego orzeczenia należą właściwie do statutu policyjnego.

Najjaśniejsza Pani, jak donoszą prywatne korespondencye z Zurychu, odjechała ztamtąd do Szafuzy. Powodem tak nagłego odjazdu miała być cholera, która wybuchła w Zurychu.

Ściślejszy komitet komisyi konstytucyjnej, złożony z deputowanych Brestla, Froschauera, Kaiserfelda, Kliera, Kremera, Kurandy, Sturma, Wassera i Ziemiałkowskiego, ma rozpocząć swoje posiedzenia d. 7. b. m. po południu o godzinie 5ej.

„Naplo“ z d. 5. b. m. dowiaduje się, że podług najnowszego projektu deputacyi węgierskiej, mają Węgry płacić na sprawy wspólne 28, a na wypłatę procentów długu państwa 25 milionów złr.

„Staatsaz.“ podaje następujące rozporządzenie względem zwołania parlamentu północno-niemieckiego:

My Wilhelm, z Bożej łaski Król pruski i t. d. rozporządzamy, na podstawie art. 12. konstytucyi północno-niemieckiego związku, w imieniu związku, co następuje:

Parlament północno-niemieckiego związku zwołuje się na dzień 10. września b. r. do Berlina a potrzebne do tego celu przygotowania powierzamy kanclerzowi związkowemu.

W dowód czego podpisujemy się własnoręcznie i Naszą królewską pieczęć wycisnąć rozkazujemy.

Dan w zamku Babelsberg dn. 31. sierpnia 1867.

(L. S.) Wilhelm.

Hrabia Bismarck-Schönhausen.

Rezultat wyborów do parlamentu w wschodnich prowincyach Prus wypadł daleko pomyślniej dla rządu jak dla któregokolwiek z stronnictw liberalnych. W zachodnich prowincyach przy poprzednim wyborze objawił się zadziwiający zwrot ku stronie konserwatywnej. Teraz znowu się tam poniekąd zwrócono. Natomiast z nowych prowincyi i pomniejszych państw otrzymało posiłki tak zwane stronnictwo narodowo-liberalne, tak że stosunek liczebny pojedyńczych frakcyi parlamentu będzie prawie taki sam jak poprzednim razem.

O wyborach w Prusiech piszą z Berlina, że rząd będzie miał parlament pomyślnie złożony, którego większość da się łatwo powodować. Stronnictwo postępowe przesadziło wprawdzie swoich najlepszych reprezentantów, ale tych jest nie wielu. Konserwatywni z połączenia z narodowo-liberalnem stronnictwem Bismarka będą więc i teraz rej wodzić w sejmie.

Do parlamentu zostali wybrani: Hr. Schwerin, Tweste, Heydt i książę Albrecht.

Komisye rady związkowej do rachunkowości, spraw celnych i podatkowych obradują nad etatem dochodów z ceł i podatków konsumcyjnych. Podobnież komisye dla kolei żelaznych, poczt i telegrafów i sądownictwa obradują nad projektem ustawy pocztowej.

Na posiedzeniu rady związkowej w d. 4. b. m. pod prezydencyą hr. Bismarka Prusy wniosły projekt ustawy względem obowiązku do służby wojskowej i proponowały powierzyć osobnej komisyi prawniczej wypracowanie projektu procedury sądowej. Rada związkowa jest za rozpoczęciem negocyacyi względem traktatu handlowego z Austryą, jakoteż z Francyą względem uwolnienia Mecklenburga od zobowiązań traktatu handlowego.

„Provinc. Corr.“ pisz : Rezultatem obrad heskich mężów zaufania jest, że elektorat heski otrzyma reprezentacyę powiatową, podobnie jak to było w dawnych prowincyach a nie otrzyma reprezentacyi prowincyonalnej; natomiast dla okręgu Kassel będą utworzone stany komunalne, które będą odpowiadały dotychczasowym stanom krajowym i będą miały atrybucye dawnych stanów prowincyonalnych. Nakoniec skarb elektorstwa heskiego będzie zostawiony do rozporządzenia stanom komunalnym. Mężowie zaufania z Szleswiku zbiorą się zapewne w ciągu przyszłego tygodnia w Berlinie. W krótce rozpoczną się także obrady nassauskich mężów zaufania.

Czytamy w „Prov. Corr.“ „Przyjazd cesarza Napoleona do Salzburga był już nieraz przedmiotem niepokojących wieści. Rząd pruski nie podzielał od początku tych obaw; później jego zdanie potwierdziło się pod każdym względem. Są na to niezbite dowody, że celów politycznych, któreby mogły wzniecać niepokój, nie miał wcale zjazd salzburgski.

W końcu donosi tenże dziennik: Posadę nadprezydenta w Hanowrze zamierza rząd poruczyć mężowi znanych zdolności i mającemu stanowisko niezawisłe, który zostaje w ścisłych stosunkach z Hanowerem i Prusami.

Wiadomość, że wojska badeńskie wstępują do ósmego korpusu armii, jest bezzasadna. Wojska heskie w myśl konwencyi wstępują do jedenastego korpusu armii.

Jenerał Brauchitsch gubernator i jenerał Hannecker komendant twierdzy Luxemburg zostali od posad swoich uwolnieni i przeniesieni do armii. Z kontyngensu hamburgskiego przeszło do armii pruskiej 18 oficerów.

„Ruski Inwalid“ zawiera następujące sprostowanie: „Dla Rosyan niezawodnie nie może być nowością zapewnianie dzienników zagranicznych, że rząd nasz żywi zaborcze zamiary, i co chwila gotów jest zakłócić pokój swemi knowaniami. Stało się to już tak pospolitą rzeczą w dziennikarstwie europejskiem, że prawdopodobnie i sami dziennikarze nie bez uśmiechu odczytują w korekcie oskarżające frazesa przeciw chciwości sławy Rosyi. Publiczność rosyjska do tego przywykła, i na oskarżanie nas o tę chciwość sławy i knowania różnego rodzaju nikt nie zwraca uwagi, dopóty, dopóki oskarżenia obracają się w sferze ogólników i frazesów dziennikarskich. Ale nie sądzimy, abyśmy powinni milczyć, kiedy wspominają fakta, udając je za prawdziwe, które w rzeczywistości nie mają żadnego znaczenia dlatego, że są niesłuszne. Do liczby podobnych faktów należy pomiędzy innemi i skoncentrowanie naszych wojsk na granicy austryackiej, o czem doniósł „Courrier français“. Możemy zapewnić szanowny ten dziennik, że podana przezeń pogłoska jest zupełnie mylną. Nie tylko nie koncentrują się wojska na granicy austryackiej, lecz nie ma nawet żadnych ruchów pomiędzy wojskami, znajdującemi się tam na podstawie zwykłej dyslokacyi.“

„Debatte“ donosi, że minister Rouher odjechał d. 4. b. m. rano do Paryża, po dwudniowym pobycie w Wiedniu. Ponieważ kanclerz państwa br. Beust dopiero d. 3. wieczornym pociągiem kolei z Salzburga do Wiednia przybył, więc obaj mężowie stanu nie widzieli się wcale. Okoliczność tą pozbawia dzienniki polityczne tematu do ciekawych domysłów i przeróżnych kombinacyi. Że p. Rouher nie będzie powracał do Paryża na Berlin to żadnej nie ulega wątpliwości.

Dobre porozumienie pomiędzy Francyą a Włochami zostało już najzupełniej przywrócone, a dowodem tego najlepszym jest pomoc, którą rząd francuzki przyrzekł Włochom w celu skłonienia bankierów francuskich do udziału w interesie sprzedaży dóbr kościelnych. Pan Nigra, poseł włoski przy dworze francuskim, przyjęty był przez Cesarza w audyencyi z prawdziwie demonstracyjną uprzejmością i otrzymał z jego własnych ust odnośne zapewnienie. Korespondenci florenccy do dzienników wiedeńskich donoszą, że rezultat tej audyencyi sprawił najlepsze wrażenie w kołach urzędowych włoskich, a to tem bardziej, że pan Nigra upewnia, iż zamiary

Napoleona są najzupełniej pokojowe i że zjazd salcburgski należy uważać za utwierdzenie powszechnego pokoju. We Florencyi są też tak mocno przekonani o pokojowem usposobieniu Francyi, że zamyślają przeprowadzić znaczną redukcyę w armii, którą spodziewają się tem łatwiej uskutecznić, ile że obawy inwazyi na terytoryum papieskie przeminęły szczęśliwie i jest wszelka nadzieja załatwienia kwestyi rzymskiej na drodze pokojowej.

Ministerstwo finansów we Włoszech wydało okólnik do prefektów różnych prowincyi, odnoszący się do bliskiej sprzedaży dóbr kościelnych. Okólnik ten zawiadamia, że dobra kościelne w małych parcelach mają być sprzedawane w drodze licytacyi. Cena licytacyjna jest znacznie niższą od właściwej wartości. Z ceny kupna trzeba zapłacić zaraz tylko dziesiątą część, reszta ma być spłaconą w ośmnastu rocznych ratach. Wiele jeszcze innych ułatwień poczyniono dla kupujących, a prefektom nakazano, aby na wszystkie te korzyści zwracali uwagę ludności.

„France“ utrzymuje, że powstanie hiszpańskie jest zupełnie stłumione, że pokój jest wszędzie przywrócony i że armia ani na chwilę nie zaniedbała wypełnienia swoich obowiązków. Pozostają jeszcze tylko kilka małych band do rozproszenia, co powierzono żandarmeryi i mozos de escuadra, gdy wojska królewskie powróciły na swoje zwyczajne stanowiska. Na granicy są przełożeni miejscowi zatrudnieni zbieraniem broni, którą powstańcy w ucieczce pozostawiali. Jenerał Pierrad ze swoim adjutantem jest internowany w Burgos, gdzie oczekują także jenerała Contreras z dwudziestu ośmiu oficerami.

Z Madrytu donoszą pod d. 1. b. m., że powstanie, któremu wróżono wielką przyszłość jest już utłumione, ale na jak długo to pytanie. Przyczynić się miało do tak prędkiego upadku powstania głównie to, że Portugalia nietylko w żaden sposób nie popierała powstania, lecz owszem kazała chwytać zbiegów. Nie można także zaprzeczyć, że lud w ogólności nie wiele brał udziału i okazywał się bardzo obojętnym dla przewódźców rewolucyjnych, a niektóre okręgi ofiarowały się rządowi nawet z chęcią utworzenia korpusów ochotniczych dla pokonania powstańców. Była wprawdzie chwila, że obawiano się wybuchu w samym Madrycie i ministerstwo przeniosło się nawet z obawy do warownych koszar Principe pia. Także w innych większych miastach, jak n. p. w Waladolid, panowało wzburzenie, ale obecnie zdaje się, że już wszystko ucichło i rozpocznie się prześladowanie nieszczęśliwych uczestników rewolucyi. Królowa ma być osobiście bardzo oburzona na buntowników i poleciła ministrom postępować z największą srogością. Nie będzie też zbywać sposobności ku temu, gdyż więzienia w Saragossie, Barcelonie i Tarragonie jakoteż w innych miastach są tak przepełnione, że z samych względów sanitarnych muszą rozpocząć deportacye i rozstrzelania. Karabinierom, którzy przeszli do powstańców przedłużył nowy gubernator Saragossy, jenerał Calonge, znowu o trzy dni termin powrotu. Ci którzy przed upływem tego czasu powrócą będą karani cieleśnie tylko, których zaś później pochwycą, zostaną niezwłocznie rozstrzelani. Zwłoki poległego w potyczce z powstańcami jenerała Zuniga pogrzebano w Madrycie z wielką pompą. Jego najstarsza córka została damą nadworną infantki Izabeli, syn został mianowany adjutantem prezydenta ministrów i o reszcie 9 dzieciach poległego przyrzekła królowa mieć staranie. Minister spraw wewnętrznych, Gonzales Bravo, mianowany został kawalerem złotego runa.

ronika.

(Rys dziejów księstwa Oświęcimskiego i Zatorskiego p. Jana Nep. Gątkowskiego), dyrektora tutejszej głównej szkoły wzorowej, o którym wspomnieliśmy, że został do druku podany, opuścił już prasę i bierzemy go z przyjemnością do ręki, aby podać o nim naszym czytelnikom krótką wiadomość. Jest to książeczka licząca stron XVI. i 123, a przedstawiająca w systematycznym porządku, jasno, obrazowo i przy tem treściwie cały tok dziejów owych dwóch prastarych dzielnic Piastów, które stanowiły niegdyś część byłej rzeczypospolitej polskiej, a obecnie wchodzą w skład monarchii austryackiej. Szanowny autor skreśla we wstępie obraz miejscowości, opisuje dokładnie granice obu księstw, wylicza miasta i osady, które do nich należały, podaje niektóre daty statystyczne i zamieszcza spis szlachty Oświęcimskiej z XVIII. w. i mieszczan z drugiej połowy XVI. wieku. Następnie przechodzi do właściwych dziejów, które rozdziela na cztery okresy. Pierwszy okres obejmuje ślady najstarszych osadników w tej krainie, ich obyczaje i usposobienie; drugi powstanie miasta Oświęcima i księstwa tego nazwiska pod panowaniem książąt z krwi Piastów: trzeci panowanie książąt udzielnych, podział księstwa na Oświęcimskie i Zatorskie i następną sprzedaż; czwarty najnowsze czasy pod panowaniem monarchów austryackich. Kończące książeczkę przypiski czyli jak autor nazywa objaśnienia, przekonywują, że p. Gątkowski czerpał wprost ze źródeł historycznych swe wiadomości, robiąc studya rozległe i mozolne. To też cała jego praca, pomimo usterek, jakieby wytknąć mogła ściślejsza krytyka szczególnie w pierwszym, że tak powiemy na poły mitycznym okresie, jest w ogóle dokładną i gruntowną. Jesteśmy więc przekonani, że dziełko to będzie nietylko miłą pamiątką dla obywateli starożytnego miasta Oświęcima, którym je szanowny autor poświęcił, lecz w ogóle należy je poczytywać za cenny przyczynek do dziejów naszych narodowych. Literatura nasza historyczna nie obfituje bynajmniej w monografie miast; w Galicyi zaledwie kilka ważniejszych grodów doczekało się dotąd monograficznych dziejów i opisów. Jak zaś ważne są takie prace monograficzne dla historyi mieszczaństwa polskiego, handlu i przemysłu, która to część dziejów naszych narodowych najmniej jest rozświecona, nie potrzebujemy dowodzić. Każda więc tego rodzaju praca monograficzna jest równie pożądaną jak pożyteczną. Rys dziejów ks. Oświęcima i Zatora tem więcej zasługuje na uwzględnienie, ponieważ szanowny autor jego nie szczędził pracy, aby się jak najsumienniej z położonego sobie zadania wywiązać. Przywiązanie do miejsca rodzinnego, zamiłowanie jego wspomnień i pamiątek historycznych, natchnęło p. Gątkowskiego do tej pracy i włożyło mu pióro w rękę. To zamiłowanie rodzinnego grodu przebija się w całej jego pracy i ujmuje czytelnika. Nie możemy niczego bardziej pragnąć, jak żeby światli ziomkowie idąc za przykładem autora niniejszego dziełka, w podobny jemu sposób objawiali swoje przywiązanie do miejsc rodzinnych, a w krótkim czasu przeciągu literatura nasza o tyle stałaby się bogatą w monografie miast, o ile dziś jest ubogą.

(Carlotta Patti.) Ponieważ wkrótce odbywać się mają we Lwowie koncerta p. Patti, nie będzie zapewne dla naszych czytelników obojętnem dowiedzieć się niektórych bliższych szczegółów o śpiewaczce, która teraz zbiera tryumfy w całej Europie i o której gazety wszystkich stolic europejskich jednozgodnie utrzymują, że wszystkie najsławniejsze śpiewaczki zostawia daleko za sobą.

Carlotta Patti jest zjawiskiem; trzeba ją słyszeć, aby ją ocenić; a kto ją słyszał, musi ją podziwiać, choćby się nawet nie zgadzał z jej programem.

Wszyscy podziwiają nadzwyczajną piękność i wysokość jej głosu, a oraz łatwość pokonywania trudności, któreby każdą inną odstraszyły śpiewaczkę. Z tą sławą Patti przybyła do Europy z Nowego Jorku, gdzie w roku 1861 wystąpiła publicznie po raz pierwszy. Najprzód dała się słyszeć w Londynie, a chociaż jej koncert poprzedziła wybornie wykonana opera Norma, słuchacze zdumieli się usłyszawszy śpiewającą Patti.

Podobnego doznała powodzenia w Monachium, Lipsku, Dreznie, Augsburgu, Kolonii i Frankfurcie. W Wiedniu najbieglejsi znawcy zgodzili się na to, że Patti zajmuje pierwsze miejsce pomiędzy temi wszystkiemi znakomitościami, które kiedykolwiek zdarzyło im się słyszeć.

Carlotta Patti jest rodem z Florencyi, z początku okazywała więcej zamiłowania do fortepianu, i pod przewodnictwem Henryka Herza doszła wkrótce do wysokiego stopnia doskonałości na tym instrumencie; dopiero gdy jej matka, pierwsza śpiewaczka opery w Florencyi, przeniosła się do Nowego Jorku, Carlotta poczęła się kształcić w śpiewie. Już po pierwszem publicznem wystąpieniu zaangażowaną została do wielkiej opery, a jej podróże artystyczne po północnych stanach Ameryki były pochodami tryumfalnemi.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież i obrażenie straży. W lecie b. r. skradziono pewnego wieczoru za rogatką łyczakowską kufer z powozu, z rzeczami wartości 69 zlr. Wkrótce potem organa policyjne znalazły ten kufer wraz z wszystkiemi rzeczami, a w pobliżu kufra, w gęstwinie, postrzeżono niejakiego Konstantego Sokołowicza vel Sokołowskiego (urlopnik, 29 l. stanu wol., obrz. rzkt., ze Lwowa, już 2 razy karany za kradzież a raz za oszustwo) który wprawdzie uporczywie wypiera się przed sądem ale w swojej obronie wikła się w kłamstwach. Sokołowski jest nadto obwiniony o obrażenie straży która go eskortowała do c. k. sądu krajowego. Na rozprawie ostatecznej w d. 4. b. m. S. uwolniony został od zarzutu kradzieży dla braku dowodów (prok. prop. 8 miesięcy cięż. więz.) a za obrażenie straży skazany na 14 dni aresztu. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak).

Kradzież. D. 4. b. m. stawali przed sądem Michał Rożycki, właściciel realności z Winnik, 68 l., obrz. rzkt., i jego żona Marya, 56 l., już raz karana za kradzież; Stanisław Różycki z Winnik, właściciel realności, 30 l., ojciec 5 dzieci i jego żona Julia, 29 l., wszyscy czworo obwinieni o współudział w kradzieży. Sąd skazał Maryę R. na 1 miesiąc więz. (prok. prop. 3 miesiące z zaostrzeniem), Michała R. na 3 tygodnie (prok. prop. 2 mies. z zaost.), Stanisława i Julię R. na 14 dni (prok. prop. 6 tygodni z zaost.). Wszyscy przyjęli wyroki. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak).

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Trembowli 10 zlr.

(Zabójstwo.) W Boratynie w pow. jarosławskim dn. 27. z. m. powstała w karczmie bitka pomiędzy włościanami i jeden z nich Szymon Zygmunt został zabity. Sprawca uwięziony.

(Samobójstwo.) W Beniowy w pow. Turka dn. 31. z. m. powiesiła się w lesie dziewka 16letnia Pałahna Bonków, która służyła u miejscowego arendarza. Przyczyna samobójstwa nie jest wiadoma.

(Pożary.) W Tarnopolu d. 22. z. m. w nocy spalił się dach na jednym z domów, rozmaite rzeczy na strychu i szopa; szkoda wynosi około 800 zlr. przyczyna pożaru jest niewiadoma. Dom był zaasekurowany. — Tamże d. 27. z. m. spaliły się 2 domy; z których tylko jeden był zaasekurowany; szkoda wynosi 500 zlr. przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Bolestraszycach w pow. przemyskim d. 27. z. m. w nocy spalił się dom włościański i stodoła ze zbożem; szkoda wynosi 1050 zlr. ogień miał być podłożony. W Dorofiówce w pow. skałackim d. 28. z. m. spaliło się 4 do 5 kóp słomy okłóciastej podpalonej przez dziecko 7letnie zostawione bez dozoru. W Dubowcach w pow. tarnopolskim d. 28. z. m. spaliły się dworskie budynki gospodarskie na folwarku, z całym tegorocznym zbiorem; szkoda wynosi 18594 zlr. zboże było zaasekurowane równie jak budynki; ogień miał powstać przez nieostrożność. W Unterwalden w pow. przemyślańskim d. 29. z. m. spalił się od piorunu dom włościański z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; szkoda wynosi 1500 zlr. W Wasylkowcach w pow. husiatyńskim d. 3. b. m. spalił się dom wościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, szkoda wynosi 500 zlr. przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Kocinbińczykach w tymże powiecie d. 3. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi; przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Sztuka dorobienia się majątku.) „St. Pet. Wiedom.“ pisze: Z żądzy łatwego dorobienia się majątku korzystają także niektórzy wydawcy. W tych dniach na ulicach Petersburga ukazała się broszura, sprzedawana przez roznosicieli po 5 kop., a nosząca tytuł: „Najpewniejszy środek dorobienia się w jak najkrótszym czasie 500 rubli, mając tylko z początku do wskazanego tu przedsiębierstwa 15 rubli.“ W pierwszych dniach rozchwytywano ową broszurę, gdyż każdy chciał dorobić się 500 rubli; do księgarń wstępowały różne przyzwoite osoby, gniewając się, że broszurki tej składy księgarskie nie sprzedają, a na ulicy trudno ją dostać. Broszurka wydrukowaną była tak samo, jak drukują się osobne numera gazet przeznaczonych na sprzedaż uliczną, tak, że chcąc dowiedzieć się o jej treści, potrzeba było ją koniecznie kupić. Najpewniejszym środkiem do zarobienia 500 rubli według broszury jest, że potrzeba zająć się gotowaniem kawy i sprzedawać po 5 kop. porcyę; sprzedającego każda porcya będzie kosztowała 3 kop., tak więc chcąc zarobić 500 rubli, potrzebuje sprzedać tylko 25.000 porcyi! Jakżeby rozczarowali się panowie chcący z 15 rubli dorobić się 500 rubli!

(Podziemne miasto.) Z Orenburga donoszą do gazety „Moskwa“ następujące wiadomości o podziemnem mieście Dżanked: Według opowiadania członków komisyi zajmujących się odkopaniem zasypanego piaskiem miasta, znaleziono w czasie odkopywania fabrykę pieców kaflanych i hutę szklanną. Ostatnia z nich służy za dowód istniejącego niegdyś wyrobu szkła w krajach środkowej Azyi, podczas gdy według świadectwa ludzi znających bliżej środkową Azyę, nie znajduje się w niej obecnie żadnych hut szklannych, a szkło sprowadzane bywa po większej części z Rosyi. Oprócz tego znaleziono w mieście srebrną i złotą monetę. Cegła, z której zbudowane były gmachy, jest doskonałą i może być z korzyścią użyta na budowę najbliższej twierdzy. Miatso odkopane wynosi w przestrzeni około trzy wiorsty.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Stanisławów		Kutty		Turka		Manasterzyska		Zaleszczyki	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	5	55	5	20	6	.	5	18	5	12
„ żyta	3	.	2	62	3	50	2	73	3	6
„ jęczmienia . .	2	20	1	93	2	25	1	55	1	17
„ owsa		98	.	93	1	50		95	1	.
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	2	47	2	75
„ kukurudzy . . .	3	15	2	72	.	.	2	56	4	12
„ ziemniaków . .	1	20	1	.	.			86	.	80
Cetnar siana	.	90	.	40	1		1	20	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.
Sąg drzewa twardego	6	.	5	50	.	.	5	.	6	.
„ „ miękkiego	3	96	3	50	.	.	4	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	13	.	10	.	.	.	11	.	12
Mas okowity . . .		72	.	.	.	.	.	45	.	60

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 6. września.

Effekta: Listy towarzystwa kredyt. galic. 73.35. Towary: pszenica korzec 170 ℔ 11 zlr. na listopad, grudzień 1867 i styczeń 1868. korzec 158 ℔ z dosypem do 170 ℔ 10.75 na grudzień; żyto korzec 150 ℔ z dosypem 160 ℔ 6.5 na styczeń i luty 1868; spirytus wiadro 41 miar 80° Tralesa

15.17 na listopad, grudzień 1867, styczeń i luty 1868; kmin 100 ℔ 22 złr.

Lwów, 6. września. Na dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (83 ℔) 6 złr. 22 c., żyta (80 ℔) 3 złr. 42 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 30 c., owsa (54 ℔) 1 złr. 47 c., hreczki 3 złr. 26 c., grochu 3 złr. 13 c., ziemniaków 1 złr. 47 c., kubek krup pszenicznych 10 c., jęczmiennych 4 c., jaglanych 7 c., hreczanych 5½ c., funt mąki pszenicznej 11 c., żytniej 8½ c., miara piwa lepszego 24 c., zwykłego 20 c., wódki 18° 75 c., 15° 40 c., funt masła 42 c., łoju 20 c., szmalcu 56 c., cetnar siana 94 c., słomy 70 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 38 c., sosnowego 7 złr. 82 c.

Czytamy w korespondencyi „Czasu" ze Lwowa. Rok 1867 pamiętny będzie klęskami różnego rodzaju w nieszczęśliwym kraju naszym. Wylewy wód zniszczyły na długie lata najpiękniejsze okolice, wszędzie zaś powszechny nieurodzaj; a ta mała ilość zboża, którą Galicya nad własną konsumcyę w tym roku zebrała, tak jest drobniuchna i znikła, iż o wywozie jej za granicę mowy być nie może.

Niedostatek i bieda, które ziemian tak srogo dotknęły, dają się też uczuć jako nieodzowne następstwo w miastach i miasteczkach naszych. Rzemieślnicy zwłaszcza, daleko mniej mają odbytu na swoje wyroby, niż po inne lata o tym czasie. W przykrem położeniu, w jakiem się obecnie znajdują, ratuje ich ile możności nowo założony krajowy Bank hipoteczny, który od dwóch miesięcy swego istnienia znaczną już sumę między rzemieślników i przemysłowców rozpożyczył. Biorą oni pożyczkę za bardzo małym procentem; zwracają ją w tygodniowych lub miesięcznych ratach i wywiązują się dotąd z wielką punktualnością z przyjętych obowiązków, tak iż nie było jeszcze ani jednego przypadku chybionego terminu. Bank hipoteczny takiem wspieraniem rzemieślników i przemysłowców, wielce się krajowi zasłużył.

Ostatnia poczta.

Berlin, 5. września. „Kreuz-Ztg." dowiaduje się, że na nadprezydenta w Hanowerze przeznaczony został hr. Otto Stolberg-Wernigerode.

Hr. Kaiserling, pierwszy sekretarz ambasady w Petersburgu, odjeżdża w charakterze pruskiego jeneralnego konzula do Bukaresztu.

Pełnomocnicy pruscy i duńscy, którzy mają konferować w kwestyi północnego Szlezwiku nie zostali jeszcze mianowani. „Bank-Zeitung" dowiaduje się, że wina tej zwłoki spada na rząd duński.

(Telegramy „Czasu".)

Berlin, 5. września wieczór. Wieczorna „Börsen Ztg." pisze, iż były poseł duński Quaade upoważniony został ze strony rządu duńskiego do prowadzenia w Berlinie układów względem Szlezwiku.

Konstantynopol, 5. września. Jenerał Ignatjew, poseł rosyjski, wyjeżdża w niedzielę do Krymu do Cara. „Levant Herald" pisze: Z powodu agitacyi serbskich redyfowie otrzymali rozkaz wyruszenia w pochód do Rumelii.

Nowy Jork, 27. sierpnia. Indyanie pobili w Kanas wojsko związkowe. Prezydent rzeczypospolitej San Domingo przyjął propozycyę amerykańskiego sekretarza spraw zagranicznych Sewarda, który mu ofiarował 5 milionów za odstąpienie Stanom Zjednoczonym zatoki Samana. — Candles oświadczył się w Mexyku za Ortegą. Escobedo wyruszył przeciw niemu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. września.

Hotel George: PP. Hoffmann Edw., z **Siedlisk**. — Korytko na Podhorcach Sew., z Suchodołu. — Obertyński Henryk, z Drezna. — Varnave Dym., pułkownik, z Mołdawy.

Hotel europejski: Hr. Łoś Adam, z Iwonicza.

Hotel angielski: Piątkowski Józef, c. k. radzca sądu kraj., z Czerniowiec. — Obertyński Jan, z Cielaża. — Obertyński Kaz., z Udnowa.

Hotel Kuhna: Romanowski Alexand., c. k. podporucznik, z Krakowa.

Hotel Krakowski: Jasiński Józef, c. k. sędzia powiatowy, z Krosna. — Wysocki Flor., z Hrehorowa. — Zaźkowski Kar., z Czermny.

Pod Nr. 514⁴/₄: Krasucki Alex., z Wicynia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. września.

PP. Hr. Komorowski Fran., do Łuczyc. — Hr. Lanckoroński Teod., do Tartakowa. — Hr. Starzeński Leop., do Podkamienia. — Hr. Wodzicki Alf., do Krakowa. — Bogdanowicz Karol, do Stanisławowa. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. — Dunigiewicz Ant., do Wiednia. — Gross Piotr, do Koninszek. — Jawornicki Marc., do Krakowa. — Korzeniowski Karol, do Senkowa. — Mikuli Jędrz., do Wiednia. — Możarowski Ant., do Hoholowa. — Sadykowski Leop., do Krakowa. — Tretter Hil., do Laszek. — Torosiewicz Mikołaj, do Połtwy. — Urbański Rud., do Dobrosina. — Witkowski Adam, do Sorok. — Zbrożek Onufry, do Wierzbiąża. — Szlachtowski Felix, adw., do Krakowa. — Towarnicki Izydor, c. k. kapitan, do Hermanowa. — Wielogórski Karol, c. k. podporucznik pens., do Kołomyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.89	+ 7.6	80.8	zach. sł.	6
2. god. po poł.	327.08	+ 14.6	54.4	„ „	8
10. god. wiecz.	327.56	+ 10.2	74.5	„ „	6

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„La Traviata"**, (akt pierwszy), **„Lucia di Lammermoor"**, (akt drugi). **„Die Afrikanerin"**, (akt piąty). Ostatni występ i na dochód p. Orgeni.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 6 września.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	83½	5	90
Dukat cesarski	„	5	85½	5	94½
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	00	10	17½
Rubel srebrny rosyjski	„	1	87	1	90
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	71
Talar pruski	„	1	86½	1	83
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		79	25	80	00
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		83	18	83	93
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		66	38	67	13
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		66	13	66	88
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		215	50	218	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	50	175	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. września

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 50	66 70
od kwiet. do października po 5%	66 40	66 70
Pożyczka w sterling. 1864 (funt szt.) zwrotna w 25 latach po 5%	74 —	75.—
Pożyczka w srebrze 1865 (franki) zwrotna w 27 latach po 5%	80 —	80 50
Metaliki po 5%	57 75	58.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139 75	140 25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 50	140 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73.50	74.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	85 —	85 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89 —	89 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77 —	77.26
Renty Come po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

(Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.)

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	89.50	90 —
Węgier	69 50	70 —
Galicyi	65 75	66 50
Siedmiogrodu	63.—	64 —
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	691.—	693.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 70	183 90
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	607.—	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	104 50	105 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1705.—	1710.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	237 60	237 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186 25	186.75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 —	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	217 75	218 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 25	174 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481 —	483 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5	92 80	93 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.75	79 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89 75	90 25
detto (renta) po 6%	—.—	— —
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106 —	107.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.25	95.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	89 —	90.—

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.40	127 60
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	85.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	100.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	24.75	25 25
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	22.—	22.10
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103 —	103 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 15	103 40
Hamburg za 100 M. B.	91.—	91.50
Londyn za 10 ft. szt.	123 75	124.—
Paryż za 100 fr.	49 05	49 15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.91	5.92
detto. pełnej wagi	5.91	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.88½	9.89½
Rosyjski imperyał	10.05	10.10
Talar związkowy	1.81½	1.82
Srebro	121.50	122 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	80
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	66	50
Losy z 1860 roku	84	80
Akcye banku wiedeńskiego	691	—
„ „ kredytowego	183	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	60
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	89

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1788) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 10610. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Jana Żurakowskiego niniejszem uwiadamia, iż p. Józef Podlewski i p. Marcelina z Podlewskich Pienczykowska pod dniem 19. sierpnia 1867 do l. 10610 przeciw niemu o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Dupliska i części Dzwiniacza prawa trzechletniej dzierżawy dóbr Hinkowce, Berestkow i Wierzbow, tudzież czynszu w kwocie 30.310 złp. wnieśli, w której sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 r. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tego pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1822) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 31245. Zur Verpachtung der nachfolgenden zur Reichsdomaine **Sambor** gehörigen zwei Mahlmühlen und einer Brettsäge auf die Zeitperiode vom 1. November 1867 bis Ende December 1870 wird die öffentliche Licitation am 23 September 1867 in der Amtskanzlei des k. k. Cameral-Wirthschafts-Amtes in **Sambor** abgehalten werden.

Die zur Verpachtung bestimmten Mahlmühlen sind:

1. Die viergängige Mahlmühle in **Czukiew** mit einer einblättrigen Brettsäge und mit dem Pachtschillinge pr. 728 fl. 50 kr. für ein Jahr.

2. Die achtgängige Mahlmühle in **Sambor** mit dem Pachtschillinge **pr. 6336 fl. 93½ kr.** für ein Jahr.

Diese Mühlen werden einzeln der Versteigerung ausgesetzt werden.

Es können auch versiegelte schriftliche Offerten, jedoch nur bis 22. September 1867, 6 Uhr Abends beim Vorsteher des Samborer Cameral-Wirthschaftsamtes überreicht werden.

Diese Offerten müssen jedoch mit dem erforderlichen Stempel versehen, mit dem 10% Vadium belegt und von dem Offerenten unter Angabe seines Wohnortes und Characters mit seinem Vor- und Zunamen gefertigt sein und müssen die deutliche Angabe des Pachtobjectes, auf welches sie gerichtet sind, den bestimmten Preisantrag in Ziffern und mit Buchstaben ausgedrückt, so wie auch die Erklärung enthalten, daß dem Offerenten die Pachtbedingungen bekannt sind und er sich denselben unbedingt unterzieht.

Die näheren Bedingnisse können bei dem k. k. Cameral-Wirthschafts-Amte in Sambor eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 29. August 1867.

(1797) **Edict.** (2)

Nro. 7947. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnow wird hiemit bekannt gemacht, es werde zur Vornahme der mittelst Bescheides des k. k. Wiener Landesgerichtes vom 10. April 1866 Z. 19746 zur Hereinbringung der Forderung der priv. öster. Nationalbank pr. 9725 fl. 84 kr. öst. W. c. s. c., von welcher der berichtigte Betrag pr. 641 fl. 63 kr. öst. W. in Abzug gebracht wird, bewilligten Feilbietung der dem **Heinrich Brodzki** gehörigen Antheile des im Tarnower Kreise gelegenen Gutes **Jaslany** der Termin auf den 16. October und 18. November 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt.

Diese Licitation wird unter nachstehenden Bedingungen erfolgen:

1. Als Ausrufspreis wird der von der privil. öster. Nationalbank statutenmäßig ermittelte Werth von 20.000 fl. angenommen.

Die Realität wird bei dem ersten und zweiten Feilbietungstermine nicht unter diesem Ausrufspreise hintangegeben; sollte aber dieselbe bei dem 1. oder 2. Termine nicht um den Ausrufspreis oder darüber verkauft werden, so wird zur Einvernehmung der Gläubiger über Feststellung der erleichternden Bedingungen eine Tagsatzung auf den 19. November 1867 um 10 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt, daß die Nichterscheinenden der Mehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbietung 10% des Ausrufspreises, d. i. 2000 fl. in Baarem oder in Staatsobligationen, oder in Pfandbriefen der Nationalbank, nach dem letzten in der Wiener Zeitung ämtlich notirten Curswerthe, als Vadium zu erlegen. — Die Nationalbank ist jedoch von dem Erlage des Vadiums frei. — Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, jenes der übrigen Licitanten aber nach dem Schluße der Feilbietung zurückgestellt werden.

3. Der Ersteher ist verpflichtet, sich binnen 30 Tagen nach Rechtskraft des Feilbietungsactes vor dem Tarnower k. k. Kreisgerichte auszuweisen, daß er entweder die Nationalbank mit ihrer Forderung vollkommen befriedigt, oder sich mit derselben wegen Belassung des Darlehens nach vorläufiger Bezahlung des hievon vertragsmäßig fällig gewordenen, jedoch unberichtigt gebliebenen Capitals und Zinsenbetrages und der erwachsenen Verhandlungskosten geeiniget habe. Die an die Ntionalbank wie immer geleistete Zahlung erfolgt auf Abschlag des Erstehungspreises.

Die weiteren Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 1. August 1867.

(1793) **Kundmachung.** (2)

Nro. 699-Praes. Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichts Präsidium wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Sicherstellung der Erfordernisse des Rzeszower Gefangenhauses für das Solarjahr 1868, als: der Beköstigung der gesunden und kranken Häftlinge, mit einem Vadium pr. 1876 fl., dann $133^3/_{10}$ n. ö. Klafter harten Brennholzes mit Vadium pr. 113 fl., 1496 Pfund Brennöl, 64 Pfund Unschlittkerzen, 500 Pfund Seife, 200 Pfund Schweinfetten mit Knochenmark vermischt, 47 Ellen Hohldochte, 9000 Stück baumwollene Lampendochte mit einem Vadium pr. 108 fl., der Erfordernisse zur Anfertigung und Reparatur der Arrestanten-Montur und Wäsche mit Vadium pr. 39 fl., des Arrestanten-Lagerstrohes, der Birkenkehrbesen, des Materials an Ziegeln, Kalk, Brettern u. dgl. zu geringeren Hausreparaturen, der Binder-, Schlosser-, Glaser-, Schmiede- und Klempner-Arbeiten, mit Vadium von 3 fl. bis 28 fl. öst. W. — die öffentliche Licitation am 25. September 1867, Vormittags 9 Uhr und den nächstfolgenden Tagen bei diesem k. k. Kreisgerichte stattfinden wird, wo auch die Licitationsbedingnisse eingesehen werden können.

Auch können vorschriftsmäßig eingerichtete Offerte über einzelne, in eine Kathegorie fallende Erfordernisse bis zum Beginn der Licitation bei dem k. k. Kreisgerichts-Präsidium und sodann bis zum Schluße der Licitation bei der Licitations-Commission überreicht werden.

Rzeszow, am 29. August 1867.

(1795) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 9889. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Ariemu von Ruke Volmerstein z miejsca pobytu niewiadomemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Majer Schenkel przeciw niemu względem zapłacenia sumy 4500 zł. w. a. z pn. i uznanie prenotacyi względem tejże sumy na dobrach Brusno stare i Żabno dozwolonej za usprawiedliwioną sub praes. 26. marca 1867 do l. 4784 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 31. października 1867 o godzinie 10tej z rana wyznaczony jest.

Ponieważ pobyt zapozwanego sądowi niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Rutowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Stojałowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu **zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał** i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. sierpnia 1867.

(1760) **Edykt.** (2)

Nr. 10.545 C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu w celu przekazania przeznanego za II. część Kasperowiec w obwodzie Czortkowskim położoną, spadkobiercom i prawnym zastępcom ś. p. Floriana Siekirzyńskiego należącą się. kapitału indemnizacyjnego orzeczeniem c. k. komisyi okręgowej w sprawach indemnizacyjnych w Zaleszczykach Nr. 10. z dn. 26. grudnia 1855 l. 1159 w kwocie 9206 złr. 15 kr. m. k. wymierzonego dzisiejszym edyktem wszystkich na tej części dóbr Kasperowiec hypotekowanych wierzycieli wzywa, ażeby zgłoszenia swoje z dokładnem wyrażeniem imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub też jego pełnomocnika, który winien złożyć pełnomocnictwo legalizowane, podając dalej kwotę domaganej wierzytelności hypotecznej tak w kapitale jako też w procentach, o ile takowe równe z kapitałem prawo zastawu mają, naznaczając dalej pozycyę wierzytelności, z którą się zgłoszono, pod jaką w księdze publicznej się znajduje, a jeżeli zgłaszający się po za obrębem tego c. k. sądu obwodowego zamieszkuje, wymienieniem znajdującego się tamże pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, gdyż w razie przeciwnym przesłaneby zostały do zgłaszającego się pocztą, a to z takim samym skutkiem prawnym. jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były. aż do dnia 1. listopada 1867 tem pewniej wnieśli, o ile że w razie przeciwnym niezgłaszającego się wierzyciela przy terminie do wys uchania interesentów naznaczyć sie mającym nie słuchanoby, i uważanoby tak, jak gdyby zezwolił na przekazanie wierzytelności swojej do kapitału wynadgrodzenie w kwocie 9206 złr. 15 kr. m. k. według kolei na niego przypadającej i utraciłby na koniec prawo czynienia zarzutu lub użycia innego prawnego środka przeciw postawionej między zgłaszającemi się wierzycielami w myśl §. 5. pat. z dnia 25. września 1850 ugodzie, jednakże tylko wtedy, jeżeli wierzytelność jego wedle porządku hypotecznego do kapitału wynagrodzenia przekazaną, albo też podług §. 13. i 21. pat. ces. z dn. 8. listopada 1853 przy gruncie zabezpieczoną została.

Tarnopol, dnia 19. sierpnia 1867.

(1798) **Edict.** (2)

Nr. 25257. Vom **Lemberger** k. k. Landes- als Handelsgericht wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der Hereinbringung der vom **Chaim Aron Schreiber** wider die Eheleute **Wolf** und **Freide Pik** ersiegten Wechselsumme von 400 fl. CM. oder 420 fl. ö. W. s. N. G. die executive Feilbiethung der den rechtsbesiegten Eheleuten **Wolf** und **Freide Pik** gehörigen, der obigen Forderung zur Hypothek dienenden Realitätshälfte sub Nr. $130^3/_4$ zu Gunsten des **Chaim Aron Schreiber** bewilligt, welche bei diesem k. k. Landes- als Handelsgerichte am 10. October und 14. November 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen wird abgehalten werden.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth im Betrage von 6593 fl. $17^1/_2$ kr. ö. W. angenommen, unter welchem die besagte Realitätshälfte bei obigen zwei Terminen nicht verkauft werden wird.

Das Vadium beträgt 5% des Ausrufspreises in runder Summe den Betrag von 330 fl. ö. W. im Baaren, oder Staatspapieren nach dem Tageskurse.

Der Meistboth ist in einem Viertheile mit Einrechnung des Vadiums binnen 30 Tagen nach rechtskräftiger Zugerichtsnahme des Licitationsactes, die übrigen $^3/_4$ Theile dagegen binnen 30 Tagen, nachdem die Zahlungstabelle in Rechtskraft erwachsen sein wird, baar an das h. g. Deposit zu erlegen. — Falls die besagte Realitätshälfte bei obigen zwei Terminen nicht um oder über den Schätzungswerth veräußert werden sollte, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den 21. November 1867 um 3 Uhr Nachmittags bestimmt.

Die übrigen Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbiethung werden außer den Streittheilen sämmtliche Hypothekargläubiger, und zwar die Cridamasse des **Thomas Frey** und die Nachlaßmasse des **David Silberstein** und dessen unbekannte Erben durch den diesen Massen hiemit mit Substituirung des Hrn. Adv. Dr. **Rechen** bestellten Curator Hrn. Adv. Dr. **Meciński**, ferner die übrigen, und zwar die dem Aufenthalte nach bekannten zu eigenen Händen, dagegen alle diejenigen, die dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, und denen dieser Feilbiethungs-Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder die erst nach Ausfertigung des Grundbuchsauszuges vom 29. April 1867 an die Gewähr gelangen sollten, durch den ihnen sowohl zu diesem Behufe, als auch zur Verständigung von allen später vorzunehmenden Schritten in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. **Białoskórski** mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. **Sermak** bestellten Curator, dann durch Edicte verständigt.

Lemberg, den 17. Juli 1867.

Edykt.

Nr. 25257. C. k. sąd krajowy jako handlowy **we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia wywalczonej przeciw małżonkom Wolfowi i Freidzie Pik przez Chaima Arona Schreiber** sumy wekslowej 400 złr. m. k. **czyli** 420 złr. w. a. z p. n. publiczna sprzedaż w drodze egzekucyi połowej realności pod l. $130^3/_4$ we Lwowie położonej. powyższej pretensyi za hipotekę służącej, małżonków **Wolfa** i Freidy Pik własnej na korzyść Chaima Arona Schreiber dozwoloną została, która to licytacya w tutejszym sądzie krajowym w dwóch terminach a to 10. października i 14. listopada 1867 zawsze o godzinie 10. przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

Cenę wywołania stanowi wartość **szacunkowa** w kwocie 6593 złr. $17^1/_2$ c. w. a. niżej której wspomniona połowa realności przy powyższych terminach sprzedaną niebędzie.

Wadyum wynosi 5% wartości szacunkowej w okrągłej sumie 330 złr. w. a. w gotówce lub w papierach rządowych, podług ostatniego kursu. — Cena kupna ma być do depozytu sądowego złożona w jednej czwartej części wrachując wadyum złożone w 30 dniach po wejściu w moc prawną uchwały akt licytacyi do wiadomosci sądu przyjmującej, resztujące $^3/_4$ części w 30 dniach po wejściu w moc prawa tabeli płatniczej. — Jeżeliby wspomniona połowa realności przy powyższych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej niezostała sprzedaną, wtenczas się w celu ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 21. listopada 1867 o godzinie 3. po południu wyznacza.

Dalsze warunki mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

O tej licytacyi uwiadamia sie prócz stron sporujących wszystkich wierzycieli tabularnych a to: masę krydalną Tomasza **Frej** i masę spadkową Dawida **Silberstein** i tegoż niewiadomych spadkobierców przez ustanowionego równocześnie tym masom kuratora adw. **Męcińskiego** z zastępstwem adw. Rechena, reszte zaś wierzycieli a to wiadomych z miejsca pobytu do rąk własnych. wszystkich tych zaś którzy z życia i miejsca pobytu są niewiadomi, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być niemogła, lub którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego z dnia 29. kwietnia 1867 do tabuli weszli. do rąk ustanowionego tymże w celu doręczenia uchwały niniejszej jakoteż w celu zawiadomienia ich o wszystkich krokach poźniejszych ze substytucyą adw. Dra. Sermaka kuratora adw. Dra. Białoskórskiego i przez edykta.

Lwów, dnia 17. lipca 1867.

(1792) **Edykt.** (2)

Nr. 1452. C. k. sąd powiatowy w **Kolbuszowy** zawiadamia niniejszem **Jana Zakrzyka** z Tuszymy niewiadomego miejsca pobytu, iż **Wiktorya Zakrzykowa** na dniu 14. listopada 1828 beztestamentalnie pomarła, i on wraz z Maryanną z Zakrzyków Barnasiową do jej spadku jest powołanym i zarazem go wzywa, aby w przeciągu 1 roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, w tym sądzie się zgłosił, i oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, ile że w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowanym z tymi, którzy się do spadku zgłosili, i z rzeczonym kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, 23. sierpnia 1867.

(1801) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 2205. Względem wydzierzawienia prawa propinacyi miodowej, gminie miasta Rzeszowa przysługującego, na czas od 1. stycznia 1868 do końca roku 1870 — rozpisuje się niniejszem licytacya na dzień 3. października 1867 o godzinie 9tej z rana.

Cenę wywołania ustanawia się na kwotę rocznego czynszu 682 zł. w. a.

Wzywa się więc chęć licytowania mających, aby w oznaczonym dniu, zaopatrzeni w wadyum w kwocie 68 zł. w biórze magistratu tutejszego zgłosić się zechcieli.

Warunki licytacyjne mogą być przed i podczas licytacyi przejrzane.

Z magistratu miasta.

Rzeszów, dnia 23. sierpnia 1867.

(1787) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 10611. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski panię Maryannę z Wrzeszczów Chrzanowską niniejszem uwiadamia, iż pan Józef Podlewski pod dniem 19go sierpnia 1867 do l. 10611 przeciw niej pozew o wykreślenie ze stanu biernego dobr Dupliska prawa trzechletniej dzierzawy wniósł, w którejto sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 r. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanej niewiadome jest, przeto tejże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tej pozwanej ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejca pobytu nieznana pozwana. by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzieliła, lub innego sobie obrońcę obrała, tego sądowi temu oznajmiła i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczyniła, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musieła.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1806) **E d y k t.** (1)

Nr. 928. C. k. sąd powiatowy w Bochni wiadomo czyni, że na zaspokojenie należytości księdza Wincentego Worka w kwocie 630 zł. w. a. z p. n. przymusowa przedaż realności w Bochni przy placu salinarnym pod Nr. 258-337 położonej, z domu murowanego mieszkalnego wraz z placem i ogródkiem się składającej, dłużnikom Antoniemu i Maryannie Naszczakom wspólnie własnej, osobny korpus hypoteczny stanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w 3 terminach, a mianowicie dnia 26. listopada, 20. grudnia 1867 i 29. stycznia 1868 zawsze o godzinie 10. zrana w tutejszym sądzie odbyć się mającej dozwoloną została, do której licytacyi chęć kupienia mających się zaprasza, z tem uwiadomieniem, że cena wywołania 2432 zł. 50 cent. stanowi, i że każdy licytant obowiązany będzie jako zakład 10proc. ceny szacunkowej w kwocie 243 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

O czem się zawiadamia egzekucyę prowadzącego, egzekutów i wierzycieli realności Nr. 258-337 w Bochni, jako to: Mendla Blitza, Mojżesza Manhaimera, Abrahama Gängera w Wiśniczu, Sebastyana Hydzika, Jakóba i Maryannę Masiałow i Antoniego Waydę w Bochni zamieszkałych do rąk własnych, tych zaś wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek powodu na czas doręczoną być nie mogła, lub którzyby do hypteki realności sprzedać się mającej dopiero po dniu dzisiejszym weszli, do rąk ustanowionego dla nich kuratora ad actum pana adwokata Dra. Reicesa w Bochni z tym dodatkiem, że szczegółowe warunki i akt oszacowania w registraturze tutejszego sądu przejrzane i odpisane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bochnia, dnia 6. sierpnia 1867.

(1815) **E d y k t.** (1)

Nro. 15527. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Marcelę Holską, że przeciw niej na skargę Izraela Gleitzmann o kwotę 50 zł. w. a. z pn. z wekslu z d. 7. lipca 1867 nakaz płatniczy na dniu 14. sierpnia 1867 l. 13879 wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnej ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby ustanowionemu dla niej zastępcy potrzebne wyjaśnienia udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 4. września 1867.

(1808) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nro. 5367. Von Seite der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 24. September 1867 um 10 Uhr Vormittags das als unbrauchbar ausgeschiedene Scartpapier im Gewichte von beiläufig 30 Ctr. veräußert werden wird.

Die Versteigerung findet nur mittelst schriftlichen, mit dem Vadium von 10 fl. belegten Offerten statt, welche bis zum 23. September 1867 um 2 Uhr Nachmittags bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl eingebracht werden müssen.

Als Fiscalpreis wird der Betrag von 3 fl. öst. Währ. für einen Netto-Centner festgesetzt.

Die Bedingnisse für dieses zur Verstampfung bestimmte Scartpapier können entweder bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Przemyśl oder bei dem k. k. Finanz-Landes-Oekonomate zu Lemberg eingesehen werden.

Przemyśl, am 30. August 1867.

(1803) **E d i c t.** (1)

Nro. 5088. Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß über die am 26. August 1867 Z. 5088 von Joseph Ameisen überreichte Wechselklage gegen die geklagten Hersch Keller und Taube Keller am Heutigen die Auflage zur Zahlung des Betrages pr. 116 fl. 50 kr. öst. W. s. N. G. erlassen wurde und daß gleichzeitig für dieselben der hierortige Advocat Hr. Dr. Micewski bei gleichzeitiger Zustellung der erlassenen Zahlungsauflage an denselben, mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Zajkowski zum Curator bestellt wurde.

Die geklagten Hersch Keller und Taube Keller werden demnach aufgefordert, dem bestellten Curator Dr. Micewski rechtzeitig die nöthigen Behelfe zur Führung des Processes mitzutheilen, oder einen andern Vertreter dem Gerichte namhaft zu machen, widrigenfalls sie selbst die Folgen dieser Vernachläßigung sich zuschreiben müßten.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec, am 28. August 1867.

(1810) **E d y k t.** (1)

Nro. 14544. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem posiadacza zatraconego wekslu z daty 20. czerwca 1867 w trzy miesięcy płatnego, na sumę 164 zł. w. a. opiewającego, przez Rochusa Lubiniego akceptowanego, przez Marcelego Lubiniego wystawionego i próżnym podpisem tegoż ostatniego na odwrotnej stronie dla wypełnienia żyra na osobę Józefa M. Landy zaopatrzonego, aby takowy w przeciągu 45 dni albo sądowi tem pewniej przedłożył, albo właścicielowi zwrócił, ile że po bezskutecznym upływie tego czasu weksel ten za pozbawiony wszelkiego skutku i amortyzowany uznany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 17. sierpnia 1867.

(1816) **E d i c t.** (1)

Nro. 4822. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde über Einschreiten der k. k. Finanz-Procuratur zur Befriedigung der ersiegten Forderung des Złoczower Basilianer-Conventes pr. 3000 Silber-Rubel, eigentlich der hievon seit dem 24. September 1861 rückständigen 5% Zinsen, der früheren Executionskosten pr. 3 fl. und 4 fl. 77 kr. öst. W., ferners der gegenwärtigen im gemäßigten Betrage pr. 24 fl. 42 kr. öst. W. zuerkannten Executionskosten die zwangsweise Feilbietung der dem Hrn. Roman Grafen Komarnicki gehörigen Güter Złoczow bewilligt, zu diesem Behufe die Termine auf den 18. October 1867, 14. November 1867 und 5. December 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte bestimmt, unter nachstehenden Bedingungen:

Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte vom 20. Mai 1862 erhobene Werth von 69.023 fl. 80 kr. öst. W. angenommen.

Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Staatspapieren oder Pfandbriefen der galizischen ständischen Credits-anstalt nach dem Tagescurse, oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den übrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Der Bestbieter ist verpflichtet, die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbietungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen. — Nach Bezahlung der ersten Kaufschillingshälfte wird dem Bestbieter das nicht im Baaren geleistete Angeld zurückgestellt, — die zweite Hälfte des Kaufschillings ist der Bestbieter binnen 30 Tagen nach Rechtskräftigwerdung der Zahlungsordnung zu erlegen, verpflichtet.

Sollte das Gut in den ersten 3 Terminen nicht um den Ausrufspreis veräußert werden, so wird im Grunde §§. 148 und 152 der G. O. die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 9. December 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, und sodann das Gut in dem auszuschreibenden 4. Termine auch unter der Schätzung, um jeden Preis feilgeboten werden.

Hinsichtlich der auf den Gütern Złoczow haftenden Lasten Steuern und sonstigen Abgaben werden die Kauflustigen an die Landtafel und das k. k. Steueramt gewiesen.

Die ferneren Licitationsbedingungen können in der hiergerichtl. Registratur und in dem Licitationstermine auch bei der Feilbietungs-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden außer den beiden Parteien und den dem Aufenthalte nach bekannten Hypothekargläubigern zu eigenen Händen, dagegen die dem Aufenthalte nach unbekannten Hypothekargläubiger, als: Frau Francisca Komarnicka, Hr. Johann Łukiewicz, Frau Lucie Komarnicka, die Herren Johann Graf Komarnicki, Camil Graf Komarnicki, Mathias Reyzner, Leon Kolischer, Reitze Schwager, rücksichtlich dieser drei Letzteren ihre unbekannten Erben oder Rechtsnehmer, wie auch alle jene Gläubiger, welche nach dem Tage der Ausfertigung des Tabularauszuges, das ist nach dem 24. Februar 1867 in die Landtafel gelangen sollten oder denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht zeitgerecht vor dem Licitationstermine zu eigenen Händen zugestellt werden könnte, durch Edicte und durch den in Person des Hrn. Advocaten Dr. Lewicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 7. August 1867.

E d y k t.

Nr. 4822. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, że na żądanie c. k. prokuratoryi finansowej celem zaspokojenia wywalczonej pretensyi konwentu OO. Bazylianów w Złoczowie w sumie 3000 rubli srebrnych; właściwie zaległych od tejże sumy od dnia 24. września 1861 5proc. odsetków, poprzedniczych kosztów egzekucyjnych 3 zł. i 4 zł. 77 kr. w. a., tudzież obecnych kosztów egzekucyjnych 24 zł. 42 kr. w. a. przymusowa sprzedaż dóbr Złoczów pana Romana hrabiego Komarnickiego własnych dozwoloną została, z ustanowieniem w tem celu terminów na dzień 18go października 1867, 14go listopada 1867 i 5go grudnia 1867 każdą razą o 10. godzinie przed południem w tutejszym sądzie obwodowym pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość tychże dóbr wedle aktu szacunkowego z d. 20. maja 1862 na sumę 69023 zł. 80 kr. wal. austr. wyprowadzona.

Każdy z licytujących obowiązanym będzie 10% ceny wywołania jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotowiźnie, albo też w papierach publicznych, lub też w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego stanowego wedle tychże kursu ostatniego, albo w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności wedle ich wartości nominalnej złożyć, które to wadyum dla najwięcej ofiarującego zatrzymanem i gdyby w gotowiźnie złożonem było, w pierwszą połowę ceny kupna wrachowanem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

Najwięcej ofiarujący winien będzie pierwszą połowę ceny kupna z wliczeniem złożonego w gotowiźnie wadyum w przeciągu dni 30tu po przyjęciu do wiadomości sądowej aktu licytacyjnego, do sądu złożyć, po zapłaceniu pierwszej połowy ceny kupna kupującemu wadyum nie w gotowiźnie złożone, zwróconem zostanie. Drugą połowę ceny kupna winien nabywca w przeciągu dni 30stu po prawomocności uchwały porządek zaspokojenia wierzycieli ustanawiającej złożyć.

Gdyby dobra te w trzech pierwszych terminach za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, ustanawia się odnośnie do §§. 148 i 152 ustawy sądowej celem ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 9go grudnia 1867 o godzinie 10tej przed południem, po czem dobra te w czwartym terminie ustanowić się mającym toż samo niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane będą.

Względem ciężarów na dobrach Złoczów zahypotekowanych, podatków, jako też innych należytości odseła się chęć kupienia mających do tabuli krajowej, tudzież do c. k. urzędu poborowego w Złoczowie.

Dalsze warunki licytacyjne mogą być w tutejszosądowej registraturze, a w terminach licytacyjnych przy komisyi sądowej przejrzane.

O rozpisaniu tejże licytacyi zawiadamia się oprócz strón obydwu, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, tosamo wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: pp. Franciszkę Komarnickę, Jana Łukiewicza, Łucyę hrabinę Komarnickę, Jana hrabiego Komarnickiego, Kamila hrabiego Komarnickiego, Macieja Reyznera i Leona Kolischera i Reitze Schwager, względnie tych trzech ostatnich, ich nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, nakoniec wszystkich tych wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu tabularnego, to jest: po 24. lutym 1867 do tabuli krajowej weszli, albo którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiegokolwiekbądź powodu, albo wcale nie, lub też wcześnie przed terminem do rąk własnych nie mogła być doręczoną, przez edykta i kuratora w osobie pana adwokata Dra. Lewickiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Warteresiewicza ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 7. sierpnia 1867.

(1823) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nr. 29413. Zur Verpachtung der in Stradcz auf der Staatsherrschaft Janów gelegenen gemauerten fünfgängigen Mahlmühle auf die Zeit vom 1ten November 1867 bis Ende October 1868 oder bis Ende Dezember 1870 wird bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Janów am 23. September 1867 eine öffentliche Licitation abgehalten werden und die Staatsverwaltung behält sich die freie Wahl vor, das Resultat des einen oder des andern Pachtversuches zu bestätigen oder zu verwerfen.

Der Ausrufspreis beträgt 1377 fl. $2^{5}/_{10}$ kr. Sage! Eintausend dreihundert Siebenzig sieben Gulden $2^{5}/_{10}$ kr. und das zu erlegende Vadium 140 fl. Sage! Einhundert Vierzig Gulden öst. W.

Der Ersteher hat eine Caution im Betrage des halbjährigen Pachtzinses beizubringen, den Pachtzins aber in vierteljährigen verfallenen Raten einzuzahlen.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten, jedoch nur bis sechs Uhr Nachmittags des der mündlichen Versteigerung unmittelbar vorhergehenden Tages, das ist bis 22. September l. J. angenommen, welche beim Vorsteher des Janower Cameral-Wirthschaftsamtes zu überreichen sind, nur müssen diese schriftlichen Anbothe mit dem Vadium belegt sein, die Zeitdauer und den bestimmten Preisantrag nicht nur in Ziffern sondern auch in Buchstaben ausgedrückt enthalten und es darf darin keine Klausel vorkommen, welche mit den Licitationsbedingnissen nicht im Einklange wäre, es muß vielmehr darin die Erklärung enthalten sein, daß sich der Offerent allen Licitationsbedingnissen, welche ihm genau bekannt sind, unterziehe.

Am Licitationstage werden keine schriftlichen Anbothe mehr angenommen werden.

Die Aerarialrückständler und alle Jene, die für sich selbst gesetzlich keine giltigen Verträge schließen können, dann Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung und nicht schuldlos erkannt worden sind, werden zur Licitation und Pachtung nicht zugelassen.

Die näheren Licitationsbedingnisse können beim Cameral-Wirthschaftamte in Janow eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 31. August 1867.

(1783) **Kundmachung.** (3)

Nr. 27228. Zur Wiederbesetzung des Tabak- und Stempelverlages zu Krystynopol, Brodyer Finanz-Bezirkes wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher nach dem der gedruckten Kundmachung beigefügten Formulare zu verfassenden Offerten ausgeschrieben.

Die mit dem Vadium von 80 fl. zu versehenden Offerten längstens bis einschließig 24ten September 1867 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody zu überreichen.

Der Verkehr dieses Verlages betrug im Jahre 1866 im Tabak . . . . 35209 fl. und in Stempelmarken . . . . 532 " österr. Währung.

Die näheren Bedingnisse und der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody und bei dieser Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 24. August 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 27228. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marków stemplowych w Krystynopolu rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 80 zł. jako wadyum, mają być podane do obwodowej c. k. dyrekcyi skarbu w Brodach najpóźniej na dniu 24. września b. r.

Obrót pieniężny tej trafiki wynosił w r. 1866: w tytoniach . . . . 35209 zł. a w markach stemplowych . . . . 532 " wal. austr.

Bliższe warunki licytacyi, jakoteż wykaz dochodów mogą być przejrzane w obwodowej c. k. dyrekcyi skarbu w Brodach, tudzież w krajowej c. k. dyrekcyi skarbu.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1867.

(1781) **Edikt.** (3)

Nro. 1185. Das k. k. Bezirksgericht in Bursztyn macht dem, dem Wohnorte nach unbekannten Michael Milak hiemit bekannt, daß für denselben aus Anlaß der mit hiergerichtlichem Beschluße vom Heutigen z. Z. 1185 bewilligten gleichzeitigen Uebergabe der demselben gehörigen Hälfte der Realität CN. 99 u. 250, Rep.-Nr. 30 in Bołszowce mit der andern dem Caducfonde anheimgefallenen Hälfte dieser Realität des Michael Sikorski an den Caducfond — ein Curator in der Person des Bołszowcer Insaßen Stephan Douhunyk bestellt und ihm das bezügliche Decret zugestellt worden ist.

Bursztyn, am 29. Mai 1867.

(1782) **Edykt.** (3)

Nro. 3213. C. k. sąd powiatowy w Nowym Targu uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Bukowskiego czyli Tylkę z Kościeliska, iż przeciwko niemu Józef Krzeptowski z Kościeliska na mocy ugody sądowej z dnia 22go sierpnia 1864 l. 3626 wniósł prośbę pod d. 19. lipca b. r. do l. 3213-sąd. o dozwolenie egzekucyi na gospodarstwo gruntowe pod l. 60 w Kościelisku, mianowicie 1go stopnia egzekucyi przez opisanie tego gospodarstwa — celem zaspokojenia resztującej jeszcze dłużnej kwoty 261 zł. w. a. i 5% odsetków od dnia 1. listopada 1865 rachować się mających, i że ta egzekucya pod dniem dzisiejszym dozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu egzekwowanego nie jest wiadome, przeto ustanawia się na koszt i niebezpieczeństwo tegoż kuratorem Jędrzeja Bukowskiego z Kościeliska, z którym się egzekwowany względem środków obronnych porozumieć lub innego zastępcę wybrać sobie ma, inaczej ta sprawa z ustanowionym dla niego kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Nowy Targ, dnia 1. sierpnia 1867.

(1778) **Edykt.** (3)

Nr. 12343. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomem czyni, że na żądanie p. Jakóba Miętuszewskiego w drodze egzekucyi wyroku c. k. sądu wyższego z dnia 31. października 1865 l. 11753 celem zaspokojenia należytości p. Jakóbowi Miętuszewskiemu przeciw panu Stanisławowi Szembekowi w kwocie 8691 złp. 7⁷/₈ gr. w srebrnej grubej brzęczącej monecie kurant polskiej z procentem 5proc. od dnia 4go lutego 1862 i kosztami w ilości 12 zł. 37 kr., 11 zł. 32 kr., 7 zł. 47 kr., 23 zł. 74 kr. i 51 zł. 54 kr. w. a. przyznanej, publiczna sprzedaż według poz. ks. gł. Gm. X. vol. nor. 2. pag. 168. n. 19. haer. do p. Stanisława Szembeka należącej realności pod l. 73. lit. A. Gm. X. - 216. Dz. VIII. w Krakowie, a to w dwóch terminach, mianowicie w dniu 11go października i 8go listopada 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie krajowym w Krakowie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

Za cenę wywołania realności pod l. 73. lit. A. Gm. X.-216. Dz. 8. stanowi się suma 4102 zł. w. a.

Chęć kupna mający złoży jako wadyum do rąk komisyi sądowej kwotę 410 zł. w. a. w gotówce, lub w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych kredytowego Towarzystwa galicyjskiego, wraz z kuponami, a to według ostatniego kursu giełdy wiedeńskiej, jaki w Gazecie krakowskiej „Czas“ pod rubryką „pieniądze“ notowany będzie. Złożone wadyum kupiciela zatrzymane, innym zaś licytantom zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi, tudzież wyciąg hypoteczny i akt oszacowania przejrzane być mogą w registraturze sądowej.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomienie otrzymują dłużnik p. Stanisław Szembek i wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu znajomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi, tudzież ci, którzy po dniu 9. lipca 1867 do hypoteki wejdą, lub którymby rezolucya niniejsza z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk niniejszem ustanowionego kuratora adwokata krajowego p. Dra. Rydzowskiego, któremu za zastępcę adwokat p. Dr. Rosenblatt dodany zostaje.

Kraków, dnia 12. sierpnia 1867.

(1786) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 10609. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Antoniego Miodowskiego niniejszem uwiadamia, iż p. Józef Podlewski pod dniem 19. sierpnia 1867 do l. 10609 przeciw niemu pozew o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Dupliska sumy 627 złp. i 20 gr. sreb. z pn. wniósł, w której sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temu obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tego pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1789) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 10608. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski masę ś. p. Apolonii z Burczaków Chrzanowskiej i tejże z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż pan Kajetan Józef dw. im. Podlewski pod dniem 19. sierpnia 1867 do l. 10608 przeciw tymże pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Błyszczanka i Dupliska dożywocia dóbr Błyszczanka i 50 morgów gruntu z dóbr Hinkomo, nareszcie sumy 8000 złp. wniósł, w której sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 r. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1775) **Edykt.** (2)

Nr. 49432. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Władysława Zonntag i w skutek wniesionego przeciw niemu podania p. Antoniego Fülepp z dnia 28go 28. sierpnia 1867 do l. 48857 uchwałą z dnia 28. sierpnia 1867 do l. 48857 nakaz płatniczy na sumę wekslową 530 zł. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi Drowi. adwokatowi Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaję do wiadomości, że z fundacyi ś. p. **Piotra Więcławskiego** są do rozdania na rok szkolny 186⁷/₈ dwa stypendya dla słuchaczy medycyny, dwa dla techników, jedno dla uczniów szkoły agronomicznej w Dublanach, wszystkie po 150 zł. Przysłużają one młodzieży urodzonej w Galicyi wyznania katolickiego. Podawać się należy przez władze szkolne do kuratora fundacyi w Czernelicy — poczta Horodenka

Napoleon Raciborski,
kurator fundacyi.

(1804—3)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.